

Отже, принципи взаємодії слідчого з експертними підрозділами під час розслідування порушення правил безпеки дорожнього руху та експлуатації транспортних засобів мають вияв у:

взаємодії слідчого із спеціалістом під час збору слідчої інформації при огляді місця ДТП або при проведенні інших слідчих (розшукових) дій за участю залученого спеціаліста;

взаємодії слідчого з експертом під час призначення і проведення експертизи.

Система принципів взаємодії слідчого з експертними підрозділами (загальні і спеціальні) поширюється на спільну роботу цих суб'єктів під час розслідування конкретних кримінальних правопорушень. Цим принципам підпорядковується взаємодія під час злочинів, пов'язаних з ДТП, які мають своє специфічне наповнення у зв'язку з обставинами злочинного порушення правил безпеки дорожнього руху та експлуатації транспортних засобів.

Список використаних джерел

1. Колодій А. М. Принципи права. Велика українська юридична енциклопедія : у 20 т. – Харків: Право, 2016. – Т. 3 : Загальна теорія права / редкол.: О. В. Петришин (голова) та ін. – 2017. 952 с. С. 633–637.

2. Кримінальний кодекс: Закон України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

Шляховський Олександр Анатолійович,
здобувач наукової лабораторії з проблем
протидії злочинності ННІ № 1 Національної
академії внутрішніх справ

ДЕТЕРМІНАНТИ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ З МЕТОЮ ТРУДОВОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ

Аналіз наукової літератури [1], вивчення матеріалів практики, а також опитування респондентів свідчить про те, що серед основних причин поширення торгівлі людьми з метою трудової експлуатації в Україні є: важке економічне становище громадян і безробіття – 76,5 %; недостатня поінформованість про можливості працевлаштування за кордоном, незнання міграційного законодавства – 73,4 %; попит на дешеву робочу силу в країнах призначення – 71,7 %; активна діяльність злочинних угруповань та їх корумповані зв'язки з органами законодавчої, виконавчої та судової влади, що сприяє лобіюванню злочинних інтересів у злочинній діяльності та уникненню відповідальності за вчинення торгівлі людьми – 69 %; інші причини – 37,6 %.

Існують проблеми щодо своєчасного виявлення, розкриття й розслідування торгівлі людьми, зокрема, серед ключових: активна протидія правоохоронним органам під час виявлення та розслідування торгівлі людьми з боку представників організованої злочинності (що зазначило 68 % респондентів); слабка взаємодія правоохоронних органів зі спеціалізованими консультативними агентствами із захисту та допомоги жертвам торгівлі людьми – міжнародними та неурядовими організаціями (63,2 %); неналежні взаємодія та обмін інформацією між правоохоронними органами (61 %); ліквідація Управління боротьби з організованою злочинністю, що призвело до втрати досвіду за напрямом оперативної роботи, напрацьованих негласних джерел та іншої важливої інформації щодо протидії організованій злочинності; низький рівень підготовки працівників правоохоронних органів до діяльності у сфері протидії торгівлі людьми (71 %); проблеми, пов'язані з ідентифікацією жертв торгівлі людьми (86,3 %); інші причини (37,5 %) [1, с. 43–44].

Загалом торгівля людьми мала і має в своєму підґрунті матеріальну користь. Серед основних причин виникнення можна виокремити перш за все економічні, які стосуються як країн-призначення та країн-транзиту, так і країн походження. Це: для країн-походження нестабільність, більш того, відсутність перспективи на подальший економічний розвиток; дуже низький рівень життя та безробіття; швидкі темпи розвитку економіки і постійний попит на дешеву робочу силу і т.п [2, с. 92].

Список використаних джерел

1. Павленко С. О. Тактика протидії торгівлі людьми органами Національної поліції України: вітчизняний та зарубіжний досвід. Інтернаука. Серія : Юридичні науки. 2018. № 5. С. 41–55. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnjju_2018_5_8.

2. Захарчук О.І. Суспільно-історичні форми рабства: зміст та особливості прояву: дис. ... канд. філософ. наук: 09.00.03. Київ., 2016.